16/02/2024

Ο Μητροπολίτης Λέρου για την Κυριακή ΙΖ’ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στο μήνυμά του για την Κυριακή ΙΖ’ Ματθαίου ο Σεβαμσιώτατος Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παΐσιος, ανέφερε μεταξύ άλλων: “Η Χαναναία γυναίκα μάς δείχνει και τον τρόπο που πρέπει να προσεγγίζουμε τον Χριστό μας στην προσευχή μας. Η ταπείνωση που ένιωθε η Χαναναία όταν πλησίασε τον Χριστό μας, η συναίσθηση δηλαδή της αμαρτωλότητάς μας έναντι του Θεού είναι η αρχή”.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Λέρου:

Αγαπητοί μου αδελφοί, στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα είδαμε μια πονεμένη μητέρα να προσεγγίζει τον Χριστό μας. Και μάλιστα αυτή η γυναίκα ήταν Χαναναία, δηλαδή ήταν ειδωλολάτρισσα και δεν ανήκε στον περιούσιο λαό του Ισραήλ κατά την αντίληψη της εποχής. Ο Χριστός μας όμως δεν την απορρίπτει

εξαιτίας της καταγωγής της.

Ο Χριστός δεν είναι Θεός ενός μόνο λαού, αλλά κάθε λαού και ανθρώπου. Η αγάπη του Θεού δεν έχει σύνορα γιατί τα κατάργησε με την ενανθρώπισή Του και ένωσε τον ουρανό με την γη εν Χριστώ Ιησού. Η Αγάπη του Χριστού αγκαλιάζει όλα τα έθνη και η Εκκλησία Του καλεί όλα τα έθνη στην εν Χριστώ Σωτηρία «Δεύτε πάντα τα έθνη γνώτε του φρικτού Μυστηρίου την δύναμιν».

Η Χαναναία πιστεύει στη μεσσιανική εξουσία του Ιησού Χριστού, τον οποίον αποκαλεί «Κύριο» και «υιόν Δαυΐδ». Η απλότητα του Χριστού, που εμπόδισε τους Ιουδαίους να τον αναγνωρίσουν ως τον αναμενόμενο Μεσσία, δεν εμποδίζει την Χαναναία να δει στο πρόσωπό Του τον απεσταλμένο από τον Θεό νικητή της φθοράς και ελευθερωτή των ανθρώπων από τον πόνο και την ασθένεια. Είχε ακούσει για τον Χριστό και την δράση Του και ο πόνος που ένιωθε για το παιδί της την έκανε να «εξέλθει» από τα σύνορα της πόλης της για να συναντήσει τον μεγάλο ιατρό και να του ζητήσει με ταπείνωση παραδειγματική το έλεος Του. Πόσοι και πόσοι ακούνε και σήμερα για την θεϊκή δύναμη του Χριστού μας αλλά συνεχίζουν αδιάφορα να μην τον δέχονται στη ζωή τους;

Ο πόνος της μάνας γίνεται εφαλτήριο συνάντησής της με τον Χριστό ως την μοναδική πηγή σωτηρίας για το παιδί της. Πόσοι άραγε από εμάς καταφεύγουμε με φλογερή πίστη στον Χριστό μας ζητώντας ταπεινά το έλεός Του στα διάφορα προβλήματά μας και ιδιαίτερα όσων αφορούν τα παιδιά μας και την ανατροφή τους;

Αγαπητοί μου, η Χαναναία γυναίκα μάς δείχνει και τον τρόπο που πρέπει να προσεγγίζουμε τον Χριστό μας στην προσευχή μας. Η ταπείνωση που ένιωθε η Χαναναία όταν πλησίασε τον Χριστό μας, η συναίσθηση δηλαδή της αμαρτωλότητάς μας έναντι του Θεού είναι η αρχή. Έπειτα είναι η δύναμη της προσευχής, «εκραύγασεν αυτώ (στ.22)». Η κραυγή που βγαίνει από έναν άνθρωπο μπορεί να είναι ενοχλητική για τους γύρω του στην προσευχή, όμως δείχνει πως προσεγγίζουμε τον Χριστό όχι με απάθεια και νωθρότητα αλλά με επιμονή και πίστη.

Τέλος «και ελθούσα προσεκύνησεν αυτώ». Έπεσε στα πόδια του Χριστού η Χαναναία και τον παρακαλούσε για το παιδί της. Κι εμείς ας πέφτουμε στα γόνατα την ώρα της προσευχής με μετάνοιες και δέος για να ενεργοποιήσουμε την αγάπη του Θεού. Μια τέτοια προσευχή που βγαίνει από μια ταπεινή και πονεμένη καρδιά δεν μπορεί παρά να την ακούσει ο Κύριος και τότε θα ακούσουμε και μεις το λόγο Του: «Μεγάλη σου η πίστις! Γενηθήτω σοι ως θέλεις». ΑΜΗΝ.